

nu synes det afgjort, at det ikke er det staaende Landbrugsudvalg, men derimod Ernæringsraadet, der er det førende, og som paa egen Haand udsteder en Række af stadig hurtigere efter hinanden følgende, meget indgribende Ordre. Det vilde selvfølgelig være ønskeligt allerede under denne Forhandling at faa en nærmere Redegørelse for, navnlig hvorvidt de forskellige indgribende Bestemmelser, der er truffet af Ernæringsraadet, har været til Behandling i og er blevet billiget af det staaende Landbrugsudvalg, hvilket dog ubetinget maa være Forudsætningen for Kornordningens § 8. Jeg skal altsaa henstille, om Tiden ikke maatte være kommet til at faa en fast og klar Ordning af samtlige de Forhold, som jeg her har nævnt. Med Hensyn til Overledelsen vilde det ogsaa være ønskeligt, om man fik klare Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde og paa hvilke Omraader Ernæringsraadet o. s. v. kan handle paa egen Haand, og i hvilke Tilfælde der skal ministeriel Anordning til. Hvad Overledelsen angaar, vil man maaske sige, at Prisreguleringskommissionen, den overordentlige Kommission, er en Art Overautoritet over samtlige disse Nævn. Jeg skal dog paapege, at denne Overautoritet har en Sammensætning, der er meget vilkaarlig. Den har ikke en repræsentativ Karakter som f. Eks. det staaende Landbrugsudvalg. Derfor tror jeg ikke, man med særlig Tryghed indenfor de forskellige Erhverv og de forskellige Dele af Befolkningen kan se hen til den Garanti, som Prisreguleringskommissionens Overledelse af disse Sager skulde være.

Jeg skal ogsaa nævne, at det vilde være særdeles heldigt, om særlig Indenrigs- og Udenrigsministeren her under Finanslovens første Behandling vilde give en Redegørelse for Stillingen i Øjeblikket, for saa vidt Meddelelse derom uden Skade kan gives til Offentligheden, særlig med Hensyn til Ernærings- og Forsyningsforholdene. Vi Medlemmer af Rigsdagen har overværet de lukkede Møder og har der ofte hørt udførlige Redegørelser fra Udenrigsministeren, ogsaa undertiden fra Indenrigsministeren og andre Ministre. Men naar jeg har siddet og hørt paa disse Redegørelser, er det ofte faldet mig ind, at overmaade meget af, hvad der blev sagt, uden Skade kunde være meddelt i offentlige Møder. Vi Medlemmer staar i en noget vanskelig Stilling, naar vore Vælgere spørger os om det ene eller det andet. Hvad der er kommet frem i de lukkede Møder, tør vi jo ikke tale om, og

saaledes kommer den Kundskab, som i disse Møder tilflyder os, ikke Almenheden til gode, saaledes som den burde. Det er givet, at der hersker en meget urolig og trykket Stemning rundt om i Befolkningen. Man begynder haardt at kunne mærke Dyrtidens Tryk, og Erhvervenes Virksomhedsomraade indskrænkes paa Grund af de manglende Tilførsler. Det gælder baade Landbrug, Haandværk og Industri, det gælder alt, hvad der hedder Erhvervsvirksomhed her i Landet. Man frygter endnu værre Forhold, endnu stærkere Tryk, og desværre vel ikke uden Grund. Det vil da være meget ønskeligt, om Befolkningen maatte faa — og der er vel ingen Plads, hvorfra den bedre kunde gives end herfra under Finanslovens første Behandling — en saa klar og udtømmende Fremstilling af disse Forhold, som der under Hensyn til Landets udenrigske Forbindelser og under Hensyn til det almene Vel i det hele kan gives. Jeg er sikker paa, at saavel Indenrigsministeren som Udenrigsministeren kunde fremføre saa meget her uden Skade, at det kunde byde en ikke ringe Vejledning til Forstaaelse af Situationen og give nyttige Vink for Fremtiden. Jeg tror, det vilde være i højeste Grad ønskeligt for Befolkningen, om noget saadant maatte ske. Jeg skal særlig nævne, at, saa vidt mig bekendt, er den højtærede Udenrigsminister, siden Krigen udbrød, ikke fremkommet med nogen som helst offentlig Udtalelse vedrørende disse Forhold. Jeg forlanger naturligvis ikke, at en dansk Udenrigsminister fra Rigsdagens Talerstol skal tale Storpolitik, tværtimod, men der er Forhold indenfor hans Departement, der er saa dybt indgribende med Hensyn til vore Erhvervs- og Ernæringsforhold, at jeg tror det rigtigst, at Udenrigsministeren, naturligvis indenfor de Hensyn, som han har at iagttage, gav en Fremstilling af Forholdene saa indgaaende og udførligt, som han mener at kunne gøre det.

Jeg skal nævne et Par særlige Forhold, som jeg kunde ønske at faa noget nærmere oplyst om. Det gælder for det første vort Flyvervæsen. Der har i den sidste Tid været forholdsvis mange Ulykkestilfælde her med Tab af Menneskeliv, og dette har ganske naturligt sat Sindene i Bevægelse. Man spørger sig selv, om Ledelsen er fuldt tilstrækkelig, om Materiellet er forsvarligt, og om der ikke kunde have været gjort noget og kunde gøres noget i Fremtiden for at afværge saa beklagelige Begivenheder som dem,